

Til § 3.

Statsadvokaten for Fyn finder, at det af hensyn til at opnå en ensartet linie med hensyn til tilladelser efter § 3 formentlig vil være hensigtsmæssigt, at der gives vejledende retningslinier til sikring heraf. Der må på baggrund af udtalelsens indhold gås ud fra, at der hermed tænkes på forskrifter i cirkulære-reform.

Til § 4.

Politimesterforeningen finder, at oplysning om TV-overvågning i de tilfælde, der er nævnt i § 2, nr. 3 (egne indgange m.v.) forekommer upraktisk og formentlig uden skade kan undlades. Foreningen går endvidere ud fra, at oplysningspligten i relation til de tilfælde, der er nævnt i § 2, nr. 2 (om overvågning af områder, hvorpå der drives erhvervsvirksomhed) kun gælder, når overvågningen sker i åbningstiden.

Østre landsret bemærker vedrørende dispensationsbestemmelsen i § 4, stk. 3, at det ikke forekommer umiddelbart klart, hvorfor der ikke ved indgangen til f.eks. banker og posthuse skulle gives oplysning om, at der foretages TV-overvågning via skjulte kameraer.

Til §§ 5-6.

Dansk kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, politifuldmægtigforeningen, politidirektøren i København og politimesterforeningen finder, at en gennemførelse af lovforslaget vil medføre en arbejdsforøgelse i politikredsene.

Miljøministeriet henleder opmærksomheden på kommuneplanlovens § 44, stk. 2, hvorefter skiltning og lignende ikke må være til ulempe eller virke skæmmende i forhold til omgivelserne, og anfører, at reglen eventuelt bør indgå i de nærmere bestemmelser om skiltning, som justitsministeriet kan fastsætte efter § 5.

Til § 7.

Politimesterforeningen foreslår, at straffebestemmelsen begrænses til forsætlige overtrædelser af loven.

3. Straffelovrådets almindelige synspunkter.

Som omtalt i bemærkningerne til justitsministeriets lovudkast blev reglerne i straffelovens kapitel 27 om krænkelse af privatlivets fred m.v. revideret ved lov nr. 89 af 29. marts 1972. De nye regler i §§ 263-264 d byggede i alt væsentligt på de synspunkter og forslag, der var fremsat i straffelovrå-

dets betænkning om privatlivets fred (betænkning nr. 601/1971).

Ved lovændringen af 1972 gennemførtes den ordning, at det blev gjort strafbart at fotografere eller med kikkert eller andet apparat at iagttage personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted (§ 264 a). Bestemmelserne herom er affattet således, at de også omfatter den, der foretager sådan fotografering eller iagttagelse fra et sted, der ligger uden for det ikke frit tilgængelige område, f.eks. fra en gade eller vej eller fra et privat område, som den, der fotograferer eller iagttager andre, selv har rådighed over. Afgørende er alene, hvor de fotograferede eller iagttagne personer befinder sig.

Strafansvaret blev ikke udstrakt til at omfatte fotografering eller iagttagelse af personer, der befinder sig på et frit tilgængeligt sted. Begrundelsen herfor var, at brugen af fotografiapparater, kikkerter og lignende på frit tilgængelige steder er så almindelig, at folk må være forberedt herpå. Selv om fotografering og iagttagelse med kikkert og lignende nok under visse omstændigheder kan virke stødende, ville en straffebestemmelse rettet mod »uberettigede« forhold give anledning til mangfoldige afgrænsningstvivil. Ved lovændringen blev der desuden lagt vægt på det synspunkt, at det for enkeltpersoner mest krænkende forhold vil være en offentliggørelse eller anden videregivelse af visse billeder, og herom blev der givet straffebestemmelser i § 264 d.

Om indholdet af de her omtalte bestemmelser henvises til Waaben, Strafferettens specielle del II (1981), s. 240 ff. og 245 ff., og til Kommenteret Straffelov, Speciel del, 2. udg. (1980), s. 293 f. og 296 ff.

Straffelovrådet er stadig af den opfattelse, at de i 1972 fulgte retningslinier i princippet førte til en tilfredsstillende ordning med hensyn til den strafretlige beskyttelse mod fotografering og iagttagelse med kikkert og andet apparat. Det må på den anden side fremhæves, at der ikke i 1971-72 var anledning til særskilt at overveje bedømmelsen af den systematiske TV-overvågning, som er omfattet af det nu foreliggende lovudkast. Der forelå ganske vist dengang oplysninger om, at TV-overvågning var taget i brug bl.a. på visse arbejdspladser. Men det er i alt væsentligt en senere udvikling, der har ført til, at man må regne med muligheden af en mere udbredt TV-overvågning i forskellige former. Der er udviklet et nyt overvågningsudstyr – herunder apparatur, som fungerer uden at blive betjent af personer og uden at blive bemærket på de steder, hvor overvågningen foregår – og der vil